

2. Bistvena kršitev postopka zaradi neobstoja poročila Upravljalnega odbora, saj so bile do zdaj vse kazni državni članici zaradi presežka kvot sprejete z uredbo Komisije in na podlagi mnenja Upravljalnega odbora.
3. Kršitev pravice do obrambe, saj je bila izpodbijana uredba sprejeta, ne da bi bila Kraljevini Španiji dana možnost podati izjavo.
4. Kršitev načela pravne varnosti, ker Komisija pri naložitvi izpodbijane kazni dopušča možnost razširitve kazni v prihodnje, za obdobje nedoločenega števila let.
5. Kršitev načela zaupanja v pravo, saj je izpodbijana uredba začela veljati po začetku sezone lova na skušo v Španiji.
6. Kršitev načela prepovedi diskriminacije, saj je Komisija merilo tveganja socialno-gospodarskih posledic uporabila drugače kot v primerljivih primerih.

Pritožba, ki jo je 21. maja 2011 vložil Carlo De Nicola zoper sodbo, ki jo je 8. marca 2011 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-59/09, De Nicola proti EIB

(Zadeva T-264/11 P)

(2011/C 211/64)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastopnik: L. Isola, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska investicijska banka

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo *contrarius reiectis* delno razveljavi, ugotovi dokaznim predlogom in drugim predlogom, podanim v upravnem postopku, nasprotnim strankam v pritožbenem postopku pa naloži stroške postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov.

Zahteve za razveljavitev

1. Sodišče za uslužbence naj sploh ne bi upoštevalo zahteve za razveljavitev upravnega navodila z dne 22. septembra 2008 št. HR/Coord/2008-0038/BK, temveč pritrdilo navedbam obrambe, da naj bi bilo zakonito, da se uslužbencu ni dalo na razpolago ne kopije tonskega posnetka sestanka odbora za pritožbe niti uradnega zapisnika sestanka, skratka tako, da je EIB imela proste roke za izkrivljanje dejstev, tako da ne bi bilo več mogoče dokazati nasprotnega.

2. Pritožnik je zahteval razveljavitev odločbe odbora za pritožbe.

Sodišče za uslužbence naj bi v postopku, v skladu s členom 90 kadrovskih predpisov, menilo, da je zaradi identitete zahtevka (najprej v upravnem postopku, nato pa pred Sodiščem za uslužbence) treba preučiti le slednjega, prvega pa se lahko šteje kot popolnoma asimiliranega. Po mnenju pritožnika se člena 90 ne more uporabiti in trdi, da naj bi imel pravico do razglasitve ničnosti, saj je bil sporni dokument vključen v osebni spis in bi lahko negativno vplival na njegovo nadaljnjo poklicno kariero.

3. Nazadnje, Sodišče za uslužbence naj bi kot prepozno zavrnilo zahtevo za razveljavitev. Ta odločba naj bi bila nezakonita iz štirih razlogov.

Glede ugotovitvene odločbe

4. Pritožnik je zahteval, da Sodišče za uslužbence ugotovi, da je treba temeljito preučiti šikaniranje, zaradi katerega trpi že 18 let, in ki ustreza vsem oblikam, ki so v doktrini poimenovalne *mobbing*. V zvezi s to točko pritožnik očita neprimernost dokumenta z naslovom „Politica in materia di rispetto della dignità della persona sul posto di lavoro“ (Politika na področju spoštovanja človekovega dostojanstva na delovnem mestu) (saj v njem pojem *mobbing* niti ni opredeljen) in izpodbija odločbo Sodišča za uslužbence, ki je zahtevo zavrglo kot nedopustno, ker naj sodišče Skupnosti ne bi smelo dati *načelnih* pojasnil oziroma navodil EIB. Njegova zahteva naj bi bila namreč ponarejena, saj naj bi zahteval, da se ugotovi, da naj bi se nekateri uslužbenci do njega obnašali neprimerno, da naj bi to šikaniranje, gledano kompleksno, izpolnjevalo dejanski stan *mobbinga* in da bi EIB, kot mandant, morala nositi odgovornost za ta ravnanja.

5. Pritožnik izpodbija odločbo tudi v delu, v katerem naj bi Sodišče za uslužbence, ob kršitvi člena 41 kadrovskih predpisov, menilo, da je treba uporabiti analogijo in samo ustvarilo ureditev, ki se uporabi za EIB in sicer ob kršitvi njene pravice do samoodločanja.

6. Poleg tega naj bi Sodišče za uslužbence za pogodbo o zaposlitvi zasebnega prava napačno uporabilo predpise, ki veljajo le za javne uslužbence in, kar je še huje, uporabilo predpise o upravnih aktih za nezakonita ravnanja nekaterih uslužbencev.

Glede zahtevkov

7. Pritožnik je vložil tri zahtevke: 1. prekinitev z *mobbingom*, 2. nadomestilo za materialno in nematerialno škodo, ki mu je nastala 3. naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Sodišče za uslužbence naj ne bi odločilo glede prve zahteve.

Drugo zahtevo naj bi zavrnilo, potem ko naj bi jo popačilo, kajti pritožnik je zaradi nezakonitega ravnanja EIB zahteval določena nadomestila in sicer neodvisno od tega, kako bi se presojalo to ravnanje glede na izid zahtevanega celotnega obravnavanja.

V vsakem primeru naj zahteva ne bi bila nedopustna, ker ne obstaja „obremenjujoč ukrep“, na katerega bi se lahko navezalo odškodninski zahtevek. Delovno razmerje naj bi bilo zasebne narave, šlo pa naj bi za nezakonita ravnanja in ne za upravne akte.

Tretjo zahtevo naj bi Sodišče za uslužbence zavrnilo, s tem ko je v nasprotju z resnico izhajalo iz tega, da naj pritožnik ne bi zahteval, da se EIB naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 24. maja 2011 – Video Research USA proti UUNT (VR)

(Zadeva T-267/11)

(2011/C 211/65)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Video Research USA, Inc. (New York, ZDA) (zastopnik: B. Brandreth, barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

- Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. marca 2011 v zadevi R 1187/2010-2 naj se razveljavi;
- zadeva naj se vrne Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) s priporočilom, naj se glede prijave znamke Skupnosti št. 919324 odredi vrnitev v prejšnje stanje;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, ki so nastali pred odborom za pritožbe in pred Splošnim sodiščem.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „VR“ – registracija znamke Skupnosti št. 919324

Odločba oddelka za znamke in register: zavrnitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje in potrditev izbrisa registracije znamke Skupnosti št. 919324

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 81 Uredbe Sveta št. 207/2009, ker je odbor za pritožbe napačno uporabil ta člen in ker je napačno presodil dejstva, ko je ugotovil, da zastopniki tožeče stranke v okoliščinah niso ravnali skrbno.

Tožba, vložena 23. maja 2011 – Xeda International proti Komisiji

(Zadeva T-269/11)

(2011/C 211/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Xeda International SA (Saint-Andiol, Francija) (zastopnika: C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- izpodbijani sklep razglasi za ničn;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 3. marca 2011 o ne vključitvi etoksikvina v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS in spremembi Odločbe Komisije 2008/941/ES (2011/143/EU) (UL L 59, str. 71).

Zaradi izpodbijanega sklepa je bila navedba etoksikvina v Odločbi 2008/941/ES črtana in etoksikvin ne bo vključen kot aktivna snov v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EG. Zato tožeči stranki ne bo več dovoljeno, da v Evropski uniji proizvaja in prodaja etoksikvin in proizvode na osnovi etoksikvina in bo s 3. septembrom 2011 izgubila registracije za svoje proizvode v državah članicah.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji. V skladu s trditvami tožeče stranke izpodbijan sklep prepo-veduje uporabo etoksikvina v fitofarmaceutskih sredstvih na podlagi znanstvenih pomislekov in domnevnih podatkovnih vrzeli, navedenih v točki 6 obrazložitve tega sklepa, na katere je tožeča stranka ustrezno odgovorila ali pa niso bili pomisleki, ki bi upravičevali ne vključitev.